

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/931/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6414213956
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Priehoda
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6414213956.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Priehodu a sudcov JUDr. Márie Podhorovej a JUDr. Anny Snopčokovej, v právnej veci žalobcu: X. X., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom XXX XX O. V. - V., V. č. XXX, zast. Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., so sídlom Kuzmányho 29, 040 01 Košice, IČO: 47 234 466, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o, so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, o žalobe žalobcu na zaplatenie 1.680,10 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 18. 08. 2015 číslo konania 19C/196/2014 - 88, takto

rozhodol:

M e n í rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalobca má nárok na náhradu trov prvostupňového konania v plnom rozsahu.

Výroku rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým rozhodol vo veci samej, s a n e d o t ý k a .

Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 1.680,10 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 1.680,10 Eur od 06. 12. 2014 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania a trovy právneho zastúpenia vo výške 212,74 Eur, všetko do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Rozhodol tak s odôvodnením, že právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným bolo treba považovať za vzťah spotrebiteľský, ktorý podliehal Zákonom č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, pričom uzatvorená zmluva medzi stranami sporu neobsahovala všetky obligatórne náležitosti zmluvy, a preto predmetný úver bolo potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Keďže žalobca zaplatil žalovanému viac, ako dostal od žalovaného úver, bol daný právny dôvod na vydanie uplatneného bezdôvodného obohatenia vo výške 1.680,10 Eur. Pokiaľ sa žalovaný bránil tým, že v danom prípade už vo veci bolo právoplatne rozhodnuté, a to rozhodnutím Stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 26. 04. 2010 pod sp. zn. SR 2407/07, tak k tejto súvislosti súd prvej inštancie uviedol, že v danom prípade nemohlo ísť o prekážku veci rozsúdenej, pretože išlo o rozhodcovskú doložku absolútne neplatnú, a preto sa na takúto hladilo, ako keby nebola nikdy uzatvorená. Za daných okolností preto podanej žalobe súd prvej inštancie vyhovel a priznal žalobcovi aj náhradu trov konania, ovšem nepriznal mu náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalobca do výroku o trovách konania a žalovaný do veci samej.

3. Pokiaľ ide o podané odvolanie žalovaného do veci samej, tak v tejto súvislosti je potrebné uviesť, že toto podanie urobil žalovaný v elektronickej forme, pričom však z pripojeného potvrdenia, v ktorom sa má

identifikovať podanie, nevyplýva, že by v danom prípade išlo o potvrdenie týkajúce sa práve podania zo strany žalovaného označené ako odvolanie, pretože označenie v ňom uvedené sa týka iného dokumentu podpísaného zaručeným elektronickým podpisom. Na podanie zo strane žalovaného bolo treba hľadiť ako na elektronické podanie, ktoré však nebolo urobené zaručeným elektronickým podpisom, a preto malo byť riadne doplnené v tom čase v zmysle ustanovenia § 42 odsek 1 druhej vety pred bodkočiarkou, písomne do troch dní. Keďže takýmto spôsobom nebolo v danej veci postupované, tak krajský súd potom na dané podanie ako odvolanie neprihliadol. Vychádzal pritom z ustanovenia § 132a Zákona č. 543/2005 Z. z. o spravovacom a kancelárskom poriadku pre súdy.

4. Pokiaľ ide o podané odvolanie zo strany žalobcu, tak tento napadol rozsudok súdu prvej inštancie len vo výroku o trovách konania. Podané odvolanie zo strany žalobcu bolo podané ešte za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. - O. s. p., pričom podaným odvolaním bol namietnutý nielen základ nároku, ale aj výška priznaných trov konania pre žalobcu. V podanom odvolaní avšak žalobca vychádzal z toho, že nebol spochybnený postup súdu podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O. s. p, avšak namietal správnosť vyčíslenia a priznania trov konania.

5. Na podané odvolanie zo strany žalovaného, ktoré bolo zaslané žalobcovi, sa tento písomne vyjadril, pričom rozhodnutie súdu prvej inštancie považoval vo veci samej za vecne správne a navrhol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť a priznať aj náhradu trov konania.

6. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu danom ustanovením § 379 a § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a tento v napadnutom výroku o trovách prvostupňového konania v zmysle ustanovenia § 388 CSP zmenil.

7. Krajský súd len poznamenáva, že od 01. 07. 2016 vstúpil do účinnosti Zákon č. 160/2015 Z. z. - Civilný sporový poriadok, ktorý nahradil Zákon č. 99/1963 Zb. - Občiansky súdny poriadok ako nový procesný predpis. Do ustanovenia § 470 ods. 1, 2 CSP boli zakomponované prechodné ustanovenia, podľa ktorých je potrebné nový procesný predpis použiť aj na konania začaté pred 01. 07. 2016, pričom na procesné úkony, ktoré boli vykonané do dňa 30. 06. 2016 je potrebné prihliadnuť, pretože ich účinky zostávajú v platnosti.

8. Je nesporné, že podané odvolania zo strany žalobcu, ako aj zo strany žalovaného, boli vykonané do dňa 30. 06. 2016, pričom za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. začalo aj odvolacie konanie. Aj keď ustanovenie § 470 ods. 1, 2 CSP hovorí o tom, že ustanovenia nového procesného predpisu, teda zákona č. 160/2015 Z. z. sa majú použiť aj na začaté konanie, tak táto okolnosť ešte neznamená, že sa má jednať o úplnú aplikabilitu uvedeného zákona, lebo odvolací súd musel prihliadnuť na procesné úkony, ktoré boli vykonané za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. do 30. 06. 2016 už aj vzhľadom na čl. 2 ods. 1, 2 a čl. 3 ods. 3 základných princípov zákona č. 160/2015 Z. z., pretože u strán sporu ide o legitímne očakávanie, že o ich procesných úkonoch, ktoré boli vykonané do dňa 30. 06. 2016, bude rozhodnuté podľa platného právneho stavu, za ktorých procesné úkony boli vykonané, aj keď za použitia už nového procesného predpisu tam, kde to je možné.

9. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že aj keď ustanovenie § 42 ods. 1 O. s. p. má v § 125 ods. 1, 2, 3 vykonanú zmenu úpravy, tak táto v prípade podania urobeného v elektronickej podobe bez autorizácie má zmenu len v tom, že sa predĺžila lehota na predloženie tohto originálu, pričom je v ňom uvedené ustanovenie, že súd dodatočne na doručenie podania nevyzýva. Keďže krajský súd mal za to, že podanie pripojené v spise ako odvolanie bolo urobené včas oprávnenou osobou, avšak v elektronickej forme, pričom autorizácia v pripojenom spise sa nedotýkala takto označeného dokumentu, tak bolo treba vychádzať z toho, že išlo o elektronické podanie, ktoré bolo potrebné doplniť písomne, a pokiaľ tak nebolo urobené, tak krajský súd na takéto odvolanie nemohol prihliadnuť.

10. Na základe uvedeného sa potom v danom konaní zaoberal len otázkou odvolania podaného zo strany žalobcu proti rozsudku súdu prvej inštancie do výroku o trovách prvostupňového konania. V tejto súvislosti je však potrebné uviesť, že v podanom odvolaní vychádzal odvolateľ z právneho stavu platného do 30. 06. 2016 podľa zákona č. 99/1963 Zb., keď podaným odvolaním síce nespochybňoval základ nároku, ale výšku priznaných trov konania súdom žalobcovi. Z uvedeného potom vyplýva, že žalobca v podanom odvolaní nespochybňoval postup súdu prvej inštancie pri rozhodnutí o trovách

podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O. s. p. Súd prvej inštancie totiž nárok žalobcu na náhradu trov prvostupňového konania priznal, avšak priznal ich v nižšom rozsahu, ako bolo uplatnené zo strany žalobcu. Táto výška trov konania bola namietnutá v podanom odvolaní, a preto na základe podaného odvolania bolo možné preskúmať rozsudok súdu prvej inštancie za stavu platného do 30. 06. 2016, lebo vtedy platný právny stav umožňoval preskúmanie celého výroku rozsudku súdu prvej inštancie o trovách konania, pri napadnutí jeho výšky.

11. V zmysle § 262 ods. 1 CSP však na základe zákona č. 160/2015 Z. z. mohol po dni 01. 07. 2016 krajský súd rozhodovať na základe podaného odvolania už len o nároku na náhradu trov konania. V tejto súvislosti musel aj krajský súd zohľadniť preto ustanovenia § 470 ods. 1, 2 CSP.

12. Na základe podaného odvolania zo strany žalobcu preto zmenil výrok v časti o trovách konania tak, že žalobca má nárok na náhradu trov prvostupňového konania v plnom rozsahu. V súlade s § 470 ods. 1, 2 CSP a § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania na súde prvej inštancie v plnom rozsahu, pretože žalobe žalobcu bolo v celom rozsahu vyhovené, a preto za daného právneho stavu má potom nárok na plnú náhradu trov konania.

13. Vyčíslenie trov konania však na základe podaného odvolania zo strany žalobcu nemohol už krajský súd urobiť, pretože podľa ustanovenia § 262 ods. 2 CSP o výške trov rozhodne súd prvej inštancie. Rozhodovanie o výške trov konania teda už v čase rozhodovania krajského súdu nepatrilo do jeho právomoci.

14. O výške trov prvostupňového konania tak rozhodne súd prvej inštancie postupom podľa § 262 ods. 2 CSP.

15. V rámci odvolacieho konania mal žalobca úspech, a preto v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 CSP má nárok aj na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

16. Keďže na odvolanie zo strany žalovaného nemohol krajský súd prihliadnuť, tak výrokom rozhodol, že rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým rozhodol vo veci samej, sa krajský súd nedotýka.

17. Z vyššie uvedených dôvodov preto krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

18. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolaateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolaateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolaateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolaateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).